

H koncu naj omenim, da je kritika pri nas, žal izgubila svoj vzgojni pomen, ker je po večini služila le osebnim namenom sovraštva ali glori-fikacije in niti kritiki niti kritiziranci (ki so bili sploh preveč nervozni in niso uvidevali, da gleda kritik s hudobnim očesom) niso znali obdržati nestrankarskega stališča. Mislim, da bi bilo dobro, če bi se kritika (tudi gledališka!), nahajala le v rokah strokovnjakov, ki imajo vpogled v notranje razmere naših glasbenih zavodov, če hočemo dvi-gati našo kulturo razsodno in ne slepo. V nasprotnem slučaju bodo pa ostale vse naše nade le cvet lokalnega patrijotizma.

RAD. PETERLIN-PETRUŠKA:

VEČER NA POLJU.

Visoko nad menoj
sta dve zvezdi se vneli
in v somrak zagoreli
kakor pogled tvoj.

Kakor je tvoj pogled
pal v srca globino
in pregnal temino
in raztajal led.

Ah, tvoje svetle oči
so v srce zasvetile
in mi spremenile
v beli dan črne noči.

Kje je že čas ta, kje!
Zdaj sem sam in na tujem
o tvojih očeh premišlujem,
ki ko zvezde v daljavi žare.

